

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro graui mœrore, quo Dei genitrix comprimebatur, dum
Christi vestes in prædam dari, seu forte diuidi dum quoq[ue] ipsum tam
miserandum in modum distentum, lacerum & deformatum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

vt temporale aliquid neq; timeam neq; diligam: vt nec blandis corrumper, nec aduersis concutiar: sed vt in vnione & virtute benedictæ passionis suæ, omnes tribulationes, omnes aduersitates patienter & libenter tollerem, cum omni semper humilitate & gratiarum actione: Atq; vt omnis intentio mea, omne studium, omne desiderium, omne deniq; gaudium meum fit in Deo, & ad Deum meum semper erectum, Amen.

Actio gratiarum pro graui & immensa mœroris cruce, qua Dei benedicta genitrix immaniter comprimebatur, dum Christi vestes in prædam dari, seu sorte diuidi, dum quoq; ipsum tam miserandum in modum distentum, fœcerum ac deformatum, vndiq; sacrum cruorem fluere conspiceret.

T H R E N O S. XVI.

Reuereudissima virtutum Domina, potentissima cœli regina, tibi famulantiâ propugnatrix potentissima, omnium in te sperantium fidelissima consolatrix, virgo plena gratia, fœminarum omnium pulcherrima Maria: recordare quis te innouarit cordis cruciatus, quis mœror absorberit, dum lachrymosa & tristissimi plena doloris, Iudæis crucis patibulum fugientibus, crucifixo nato appropinquans, conspiceres impios milites filij tui crucifixores, eius simplices exiguiq; pretij vestes, quas tu mater eius virginea eidem paraueras manu, tam solite & exacte, sacrilega cupidine inter se partiri. At dum, ô pia mater, ad dulcissimum vnicum tuum respiceres, tam miserabiliter, tantis in cruciatibus pendentem, omnibus amicis, rebus, & solatio destitutum, pennis omnibus foris & intus obrutum, despoliatum omnibus quæ illis potuissent mitigasse dolores; & accidentibus ei quæcunq; illos poterant exaggerare: dum etiâ cerneres principalia illa manuum & pedum eius vulnera sacratissima, primitus obrutis crassissq; clauis obstrusa, nûc autem maximo illo violentoq; ponderosæ crucis in excisam petram impetu & lapsu laxata, dilatata & aperta, sacrum vberrimè ac indefinenter manare cruorem: sed & ex cæteris omnibus, quibus vndiq; purissimum corpus eius scatebat conuulsissimè: erat vulneribus, roseos sanguinis riuulos multis venis ruptis, cunctis quod plagis obrididissimam nimis totius corporis distensionem sese continuè ampliantibus decurrere contuebaris, donec omni penè sanguine effuso ipsum velut testam obarescere videres: dum deniq; eundem pretiosissimum cruorem / cuius vna duntaxat guttula præ immensa & prorsus incomparabili eius nobilitate, ad totius mundi redemptionem abunde suffecisset / super terram in fœdissimo & execrabili loco, tanquam mactati pecoris aut scelerati latronis effusum, ab impijssimis conculcari & sanguini forte latronum mixtum vilificari aspiceres: quo existimabo te tunc confectam dolore, quo auctam mœrore, qua consumptam pressura & angustia? Immo quomodo non credam totam te misere contabuisse aut prorsus exanimem in humum corruisse, nisi virtus diuina te roborasset?

Eia quot tunc sanctarum lachrymarum fontes dicam erupisse ex pudicissimis oculis tuis, quando tot flumina sacrosancti sanguinis manarunt ex profundis vulneribus Saluatoris? Eia quot pietatis fluctus credam tunc profudisse pijsimè vultu tuum, quando tot guttæ sanguinis tam seruentes stillauerunt super velamen capitis tui? Eia quibus amarissima mœstitudinis singultibus arbitror purissimè pectus tuum vexatum, quando & terram sanguine sacrosancto madidam ac opertam, & pallium tuum tot liquoribus pretiosissimis vidisti rubricatum? O quantopere te animo tunc

mo tunc ex cruciatam rebor, dum vultum quoque eius diuinis radijs fulgidum, qui tibi valde amabilis semper fuit ad aspiciendum, iam inclinatum expallescere & exarescere videres. O Domina vas sanctitatis & plena totius virtutis, quare non es solitaria in camera tua? Quare ad Caluarix locum iuisti? Nunquid non istud tibi paulo ante, o mater praedulcissima, doloroso corde predixeram? te inquam tot dorum pungendam aculeis, si non te celerim subduceres? Sed si cum discipulis deseruisses, domique, dum haec atque alia prememorata poenosa fiebant, sedisses, duplicatus tibi dolor haud dubie fuisset. Quandoquidem Deifico indiuiduoque eius amore possessa, in ipsumque tota transformata, ex eius pro filijs hominum forma speciosissimi, dulcissimo aspectu, mellifluo alloquio, & diuinitatis contemplatione, incomprehensibili gaudio & suavitate assidue afficiebaris. Atque ideo nulla poteris neque volebas ratione, quoad viueret, separari ab eo. Pro materno ergo atque diuino concepto, ut opinor, consilio, dicebas in corde tuo purissimo: Sequar eum à longe. Stabo & expectabo mortis sententiam quam Pilatus feret in dilectum meum. Sequar à tergo egredientem de Hierusalem, aspiciam lachrymosis oculis quomodo ducetur, quomodo spoliabitur. Videbo quomodo perforabunt manus eius & pedes. Considerabo quomodo eum affigent patibulo, quomodo erigent in ligno: Et cum his omnibus peractis secesserint & steterint à longe, non appropinquantes ei tanquam maledicto in ligno pendenti, tunc accedam propius, & stabo iuxta crucem filij & Domini mei Iesu. Amplectar eum brachijs, deosculabor illum labijs, rigabo eum lachrymis. Et quia mori non licet cum eo, infigam tamen oculos meos in suspenso filio, animam meam dolorum gladijs mactabo & compassionis flamma conflagrabo, si carnem & sanguinem immolare nequiuero cum eo. Et si dulci eius alloquio frui refoverique non potero, exatiabo interim aestuantem & dolorosum animum meum gemendo, flendo, aspectuque compassiuo. Intuebor quomodo de hoc mundo exeat quoniam sola utique noui, quomodo in hunc mundum venit. Morientem non deferam, quem uiuentem nunquam dereliqui. Iudaeorum sauitiam non timebo, utpote paratissima mori cum filio.

Luc. 23.

Ioan. 15.

Eia ergo benedicta sis à Domino, o Dei mater electissima, sponsa Dei amabilissima, & omnis creaturarum vniuersitas te extollat, pro eximia fidelitate, fortitudine & perseverantia, quam filio dilectissimo indefinenter & in finem usque exhibuisti.

Benedico etiam, laudo & glorifico te pro omnibus irremediabilibus lachrymis tuis, & pro vehemētissimo spiritus tui angore & pressura, quibus affecta fuisti ex tam miserabili habitudine & pendentia vnici tui, ex tam copioso sacrosancti sui cruoris perfluuio in terram delapso, milliesque te cum omni affectu te amantium saluto, Amen.

Pro purificatione cordis ab omni vitiosa affectione & amore creaturarum, ite us pro benigna irrigatione seu communicatione sacrosancti liquoris, gratiarumque, ex Christi vulneribus in omnes Ecclesie filios, Precatio XVI

O Matrum omnium piissima, o sanctarum omnium sanctissima, o regis aeterni genitrix dignissima, cuius omnium rerum conditor, omnium bonorum distributor, gloriosus filius in tam extremam se demisit ac deiecit inopiam, ut in toto quem condidit orbe nec tantillum possideret, cunctis nimirum nunc spoliatus, quo vel se ignominiose nudatum contegeret, aut aestuantem, ac aridissimam naturalem

Luc. 2.

ddd 2 fitim